

людей, може зупинити діяльність будь якого органу і долучити увесь світ до обговорення даного питання.

На наше переконання, просто треба виконувати свої функції у відповідності до закону, до присяги яку давали, і не в останню чергу до сумління для того щоб бути взірцем для теперішніх та майбутніх професіоналів. І тоді не буде необхідності створювати органи з тотожною діяльністю.

Список використаних джерел

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>.

2. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 07.06.2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19>.

3. Чи матиме успіх закон про антикорупційний суд – думки депутатів та експертів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.5.ua/polityka/chy-matyme-uspikh-zakon-pro-antykoriuptsiinyi-sud-dumky-deputativ-171345.html>.

4. Рада створила антикорупційний суд: чим невдоволений Захід? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.bbc.com/ukrainian/features-44547981>.

Синоверський Андрій Іванович,

здобувач вищої освіти ступеня магістр ННІ № 1
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: заступник начальника
відділу організації наукової діяльності та
захисту прав інтелектуальної власності
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, старший науковий
співробітник ***Калиновський О.В.***

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КОРУПЦІЙНИХ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Вирішення питання боротьби з корупцією, хоча б в плані обмеження її масштабів, залишається однією з найбільш гострих і складних проблем на шляху становлення України як незалежної демократичної, правової і соціальної держави. Її негативний вплив на економіку, політичну систему та громадянське суспільство в Україні стає все більш відчутним і сьогодні створює загрозу національній безпеці держави.

Найбільш поширеним проявом корупційної спрямованості злочинів є насамперед сфера службової діяльності. Під час

розслідування службових злочинів слідчий стикається з низкою проблем, серед яких є велика корумпованість системи службової діяльності. Зважаючи на міжнародний характер та масштаби корупції, існує потреба в міжнародній співпраці при розслідуванні корупційних злочинів у сфері службової діяльності.

Загальний досвід зарубіжних іноземних держав дає змогу виявити низку злочинів, які можуть бути зараховані до корупційних (розкрадання та привласнення державної власності для приватного використання, хабарництва, зловживання владою та службовим становищем, незаконного одержання державних коштів та інших пільг шляхом надання недостовірної інформації, використання та розголошення службової інформації), вчинених посадовими особами, передбачені кримінальними кодексами багатьох країн.

Саму по собі корупцію можна віднести до злочинів міжнародного характеру. Тому необхідно укласти відповідні багатосторонні міжнародні договори щодо протидії їй [1, с. 13–14].

Міжнародне співробітництво полягає не тільки в розробленні спільного механізму запобігання виникнення корупції, а також сприяння в розслідуванні злочинів пов'язаних з корупцією.

Відповідно до характеристик корупційної злочинності, наявності зв'язків підозрюваних осіб у політичних колах, а також корисливої спрямованості злочинних дій, під час застосування законодавчих положень за втручання зацікавлених осіб та з метою протидії розслідуванню злочинів можуть допускатися зловживання. Тому в процесі правозастосовної діяльності слід керуватися міжнародними договорами України, які спрямовані на забезпечення протидії корупційній злочинності [2, с. 68].

Заклики до об'єднання зусиль у боротьбі з корупцією містяться в Конвенції ООН проти корупції, в якій констатується факт зв'язків між корупцією та іншими формами злочинності, зокрема, організованою злочинністю й економічною злочинністю, у тому числі відмиванням коштів; виявляється стурбованість випадками корупції, пов'язаними з великими обсягами активів, які можуть складати значну частку ресурсів держави та які ставлять під загрозу політичну стабільність і сталий розвиток цих держав [3].

Угодою про асоціацію України з Європейським Союзом також передбачено зосередження зусиль на цьому протиправному діянні. Так ст. 22 даної угоди, яка звучить як: «Боротьба зі злочинністю та корупцією» є спеціальною нормою, яка зобов'язує сторони співробітничати у боротьбі з кримінальною та незаконною організованою чи іншою діяльністю, а також з метою її попередження [4].

В Україні ключовим органом, що повинен здійснювати розслідування корупційних злочинів є Національне антикорупційне бюро України. Враховуючи, що Національне антикорупційне бюро України розслідуватиме та розкриватиме корупційні злочини, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці, йому доведеться здійснювати міжнародну взаємодію. Адже злочинно здобуті доходи, як правило, «виводяться» за кордон. Таким чином, спостерігаємо легалізацію (відмивання) доходів, здобутих у результатів корупційної злочинності.

За наявності ознак легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, ефективною є взаємодія правоохоронних органів у рамках Групи Егмонт. Група Егмонт є міжнародним об'єднанням національних органів фінансових розвідок. Метою Групи «Егмонт» є забезпечення можливості для ефективної взаємодії підрозділів фінансової розвідки в усьому світі з метою боротьби з відмиванням грошей і фінансуванням тероризму, а також для сприяння в реалізації внутрішніх програм. У червні 2004 року на 12-му пленарному засіданні Егмонтської групи (острів Гернсі) прийняла до свого складу Державний департамент фінансового моніторингу України [4].

Ще одним не менш важливим органом боротьби із корупційними злочинами в сфері службової діяльності є Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, скорочено Агентство з розшуку та менеджменту активів.

Дане агенство є центральним орган виконавчої влади України зі спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, та/або з управління активами, на які накладено арешт або які конфісковано у кримінальному провадженні [5].

Агентство з розшуку та менеджменту активів здійснює повноваження з виявлення та розшуку активів, одержаних від корупційних та інших злочинів за зверненням слідчого, детектива, прокурора, суду (слідчого судді), а також на запит відповідних органів іноземних держав.

Відповідно до Спеціального закону, у рамках реалізації функцій виявлення та розшуку активів, Агентство з розшуку та менеджменту активів здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав, а також міжнародними, міжурядовими організаціями, мережами, діяльність яких спрямована на забезпечення

міжнародного співробітництва у сфері виявлення, розшуку та управління активами.

Крім того, Агентство з розшуку та менеджменту активів є партнером платформи офісів з повернення активів держав-членів Європейського Союзу та підгрупи з питань управління активами в рамках Платформи, що дає можливість співпрацювати з аналогічними органами з розшуку активів держав-членів Європейського Союзу на принципі взаємності.

При розслідуванні економічних злочинів можуть використовуватись також можливості Національного центрального бюро Інтерполу для отримання інформації щодо окремих суб'єктів господарювання, окремих аспектів господарської діяльності юридичної чи фізичної особи, перевірки автентичності документів та фактів можливого використання злочинцями підроблених фінансово-господарських документів, ідентифікації осіб, які підозрюються у вчиненні злочинів за обліками поліції зарубіжних країн, міжнародного розшуку осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні економічних злочинів каналами Інтерполу.

Отже, корупційні злочини в сфері службової діяльності, а особливо якщо вони вчинені вищими посадовими особами держави, мають транснаціональний характер. З цього випливає, що корупцію можна назвати проблемою світового масштабу. А тому для ефективного розслідування корупційних злочинів необхідна належна міжнародна взаємодія як правоохоронних, так і дипломатичних та економічних установ.

Список використаних джерел

1. Нуруллаев І. С. О. Міжнародно-правове співробітництво в системі Ради Європи у боротьбі з корупцією : монографія / І. С. О. Нуруллаев – Київ: Алерта; КНТ ; ЦУЛ, 2009. – 160 с.

2. Черноус Ю. М. Актуальні питання реалізації міжнародного співробітництва під час розслідування корупційних злочинів. Корупційна злочинність у міжнародному вимірі: форми, методи та засоби протидії : матеріали Міжнар. круглого столу (Київ, 9–10 листоп. 2017 р.) / [редкол.: В. В. Черней, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]; Нац. акад. внутр. справ. Київ, 2017. С. 66–70.

3. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 31.10.2003р. // Відомості Верховної Ради України. – 2007. – № 49.

4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної

енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, від 27.06.2014 р. // Офіційний вісник України. – 2014. – № 75. – Т. 1. – Ст. 83.

5. Про порядок участі центральних органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.09.2002 № 1371 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 38. – Ст. 1776.

6. Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів: Закон України від 10.11.2015 № 772-VIII URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/772-19>. (дата звернення: 16.11.2018).

Сірда Інна Михайлівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра Кропивницького відділення ННІ заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник **Лов'як О. О.**

ПОДАРУНОК У КОНТЕКСТІ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ І ПОВ'ЯЗАНИМ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Загальноприйняті правила суспільного життя пов'язують вручення подарунка із відповідною нагодою: певною подією, звичаєм або святом. Подарункові нагоди бувають різноманітними:

– звичаї та свята (День народження, ювілей, Новий рік, Весілля, День святого Валентина);

- вираження вдячності, подяки;
- демонстрація любові чи дружби;
- прояв співчуття;
- вираження співчуття.

Нерідко, подарунок наділений додатковим прихованим змістом. Його таємне значення обумовлене різними факторами: особистими відносинами людей, святковою нагодою, способом вручення презенту. Іноді подарунок накладає певні зобов'язання на того, кому його дарують, вимагаючи зворотного привітання.

На даний час поняття «подарунок» набуло занадто комерційного змісту. Існує навіть ціла індустрія з виробництва та продажу презентів на всі випадки життя. Так, багато компаній користуються подарунками, переслідуючи власні комерційні цілі (влаштовують конкурси серед